

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 1.099

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 6 decembrie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 563 din 25 octombrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	2-3	Decizia nr. 627 din 17 noiembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160 ² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală.....	9-10
Decizia nr. 577 din 3 noiembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 570/2004 privind unele măsuri pentru privatizarea societăților comerciale filiale de distribuție și furnizare a energiei electrice „Electrica Dobrogea” — S.A. și „Electrica Banat” — S.A., precum și unele măsuri pentru reglementarea activităților societăților comerciale din domeniul distribuției de energie electrică.....	3-6	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 590 din 8 noiembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale...	6-8	1.510. — Hotărâre privind organizarea Reuniunii ministrilor transporturilor din statele membre ale Organizației Cooperării Economice a Mării Negre (OCEMN) (București, 15 martie 2006), precedată de reuniunea grupului de lucru pentru transporturi al organizației (București, 13-14 martie 2006).....	11
		1.511. — Hotărâre privind aprobarea Regulamentului pentru organizarea și funcționarea consiliilor de onoare ale ordenelor naționale <i>Steaua României</i> , <i>Serviciul Credincios</i> și <i>Pentru Merit</i>	12-13
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		660. — Ordin al ministrului economiei și comerțului privind aprobarea Ghidului de identificare a elementelor de infrastructură critică din economie.....	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 563**

din 25 octombrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Constantin Crețu în Dosarul nr. 1.232/C/2005 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că autorul nu motivează contrarietatea dintre dispoziția criticată și Legea fundamentală, fapt ce contravine dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 iunie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.232/C/2005, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Constantin Crețu.

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia indică prevederile constituționale considerate a fi încălcate de către textul de lege criticat, fără a motiva în ce măsură acesta nesocotește Constituția.

Tribunalul Timiș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă respectând principiul separației și echilibrul puterilor în stat, precum și dispozițiile constituționale ce reglementează rolul Președintelui. Norma criticată constituie temeiul juridic prin care șeful statului solicită autorităților publice competente să pună în aplicare o hotărâre judecătorească pronunțată de o instanță independentă.

Pe de altă parte, instanța arată că textul de lege criticat nu are legătură cu soluționarea cauzei, art. 269 alin. 1 devenind incident ulterior pronunțării hotărârii judecătorești și dezinvestirii instanței.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul consideră că dispozițiile art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă nu au legătură cu soluționarea cauzei, respectiv cu soluționarea recursului împotriva unei sentințe care are ca obiect o contestație la executare, astfel încât, potrivit art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, formula executorie prevăzută de art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă fiind un ordin dat în numele Președintelui României organelor de executare, agenților executivi și procurorilor ca, după caz, să procedeze la executarea hotărârii sau să sprijine această executare. O asemenea atribuție a Președintelui are semnificația colaborării puterilor statului la aplicarea Constituției și a legilor, în deplină concordanță cu principiul separației și echilibrului puterilor în stat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum a fost reținut de instanța judecătorească, îl constituie dispozițiile art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul conținut: „*Hotărârile vor fi investite cu formula executorie, după cum urmează:*

«*Noi, Președintele României*»

(*Aici urmează cuprinsul hotărârii*).

«*Dăm împuternicire și ordonăm agenților administrativi și ai forței publice să execute această (hotărâre); procurorilor să stăruie pentru aducerea ei la îndeplinire. Spre credință, prezenta (hotărâre) s-a semnat de (urmează semnătura președintelui și a grefierului).*»“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în:

— Art. 1 alin. (4): „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale.“;

— Art. 80 alin. (2): „Președintele României veghează la respectarea Constituției și la buna funcționare a autorităților publice. În acest scop, Președintele exercită funcția de mediere între puterile statului, precum și între stat și societate.“;

— Art. 84 alin. (1) teza finală: „În timpul mandatului, Președintele României nu poate fi membru al unui partid și nu poate îndeplini nici o altă funcție publică sau privată.“;

— Art. 85: „(1) Președintele României desemnează un candidat pentru funcția de prim-ministru și numește Guvernul pe baza votului de încredere acordat de Parlament.“

(2) În caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului, Președintele revocă și numește, la propunerea primului-ministru, pe unii membri ai Guvernului.

(3) Dacă prin propunerea de remaniere se schimbă structura sau compoziția politică a Guvernului, Președintele României va putea exercita atribuția prevăzută la alineatul (2) numai pe baza aprobării Parlamentului, acordată la propunerea primului-ministru.“;

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Constantin Crețu în Dosarul nr. 1.232/C/2005 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 577

din 3 noiembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 570/2004 privind unele măsuri pentru privatizarea societăților comerciale filiale de distribuție și furnizare a energiei electrice „Electrica Dobrogea“ — S.A. și „Electrica Banat“ — S.A., precum și unele măsuri pentru reglementarea activităților societăților comerciale din domeniul distribuției de energie electrică

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

— Art. 94: „Președintele României îndeplinește și următoarele atribuții:

a) conferă decorații și titluri de onoare;

b) acordă gradele de mareșal, de general și de amiral;

c) numește în funcții publice, în condițiile prevăzute de lege;

d) acordă grațierea individuală.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă, deoarece autorul excepției se limitează la a menționa textele constituționale care în opinia sa sunt încălcate prin reglementarea legală dedusă controlului, fără a preciza în ce constă încălcarea, deci, fără a evidenția pretinsa relație de contrarietate care ar fi de natură să confere caracter neconstituțional textului de lege criticat.

Într-o atare situație, simpla invocare a prevederilor din Constituție pretins a fi nesocotite nu echivalează cu motivarea criticii și, prin urmare, excepția nu satisface exigența prevăzută de art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate“, ceea ce o califică drept inadmisibilă. În realitate, procedând ca atare, autorul excepției nu face decât să lase pe seama Curții Constituționale motivarea stricto sensu a excepției constând în evidențierea eventualelor contradicții între textul legal criticat și textul constituțional de referință considerat a fi încălcat.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 570/2004 privind unele măsuri pentru privatizarea societăților comerciale filiale de distribuție și furnizare a energiei electrice „Electrica Dobrogea“ — S.A. și „Electrica Banat“ — S.A., precum și unele măsuri pentru reglementarea activităților societăților comerciale din domeniul distribuției de energie electrică, excepție ridicată de Municipiul Medgidia, prin primar, în Dosarul

nr. 279/COM/2005 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

La apelul nominal răspunde consilier juridic Ramona Roman pentru autorul excepției, lipsă fiind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate pentru motivele invocate în fața Tribunalului Constanța — Secția comercială.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că în realitate critica autorului excepției vizează contradicția dintre art. 13 alin. (1) din Legea nr. 570/2004 și art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2003, iar nu contrarietatea textului de lege supus controlului de constituționalitate față de Legea fundamentală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 279/COM/2005, **Tribunalul Constanța — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 570/2004 privind unele măsuri pentru privatizarea societăților comerciale filiale de distribuție și furnizare a energiei electrice „Electrică Dobrogea” — S.A. și „Electrică Banat” — S.A., precum și unele măsuri pentru reglementarea activităților societăților comerciale din domeniul distribuției de energie electrică**, excepție ridicată de Municipiul Medgidia, prin primar, cu prilejul soluționării unei acțiuni în constatare a dreptului de proprietate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate contravin dreptului de proprietate protejat de art. 44 și art. 136 alin. (2) și (4) din Constituție. În motivarea acestei susțineri arată că, potrivit dispozițiilor art. 3 alin. (1)—(3) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2003, sistemele de iluminat public aparțin proprietății publice a unităților administrativ-teritoriale. Or, art. 13 alin. (1) din Legea nr. 570/2004, care prevede că „*bunurile aferente infrastructurii tehnico-edilitare afectate activității de iluminat public, înregistrate în patrimoniul societăților comerciale filiale de distribuție și furnizare a energiei electrice, sunt proprietatea acestora*”, realizează, în fapt, un transfer abuziv al dreptului de proprietate. În sprijinul acestor susțineri invocă prevederile art. 21 lit. d) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2003, coroborate cu cele ale art. 30 alin. (2) lit. c) din același act normativ, prevederi care consacră dreptul autorităților publice locale de a adopta hotărâri sau de a emite dispoziții cu privire la gestionarea serviciului public, precum și de a adopta hotărâri de aprobare a Regulamentelor de organizare și funcționare a serviciilor de iluminat public. Aceasta dovedește, în opinia sa, faptul că textul de lege criticat „nesocotește dispozițiile aflate în vigoare la apariția sa, întrucât consiliile locale nu ar putea dispune, prin adoptarea de hotărâri, de bunuri ce nu i-ar aparține, anume serviciul de iluminat public”.

Tribunalul Constanța — Secția comercială apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată. În acest sens, arată că art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2003 și art. 13 alin. (1) din Legea nr. 570/2004 reglementează distinct două categorii de bunuri aferente infrastructurii tehnice edilitare publice: unele înscrise în patrimoniul societăților comerciale, iar altele făcând parte din patrimoniul public al unităților administrativ-teritoriale. Astfel, amintește că însuși art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2003 prevede excepții de la norma pe care o instituie, iar textul de lege supus controlului de constituționalitate constituie o astfel de excepție. În sprijinul acestei concluzii consideră că sunt și prevederile alin. (2) al art. 13 din Legea nr. 570/2004, potrivit cărora „*bunurile aferente infrastructurii tehnico-edilitare afectate activității de iluminat public, altele decât cele prevăzute la alin. (1), urmează regimul proprietății stabilit la art. 3 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004*”. Așa fiind, cele două texte legale respectă atât garantarea proprietății private a societăților comerciale, cât și a proprietății publice a unităților administrativ-teritoriale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. Astfel, coroborând prevederile art. 13 din Legea nr. 570/2004 cu cele ale art. 3 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2003, arată că „*bunurile aferente infrastructurii tehnico-edilitare afectate activității de iluminat public constituie proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, mai puțin bunurile care sunt exceptate potrivit legii, și anume cele care sunt înregistrate în patrimoniul societăților comerciale filiale de distribuție și furnizare a energiei electrice, care sunt proprietatea acestora*”.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 570/2004 sunt constituționale. Astfel, raportându-se la prevederile art. 44 din Constituție, amintește că alin. (1) al acestui articol dă legiuitorului dreptul de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate. Acesta poate stabili cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept. Prin urmare, legiuitorul va putea institui limitări rezonabile în valorificarea acestui drept subiectiv. Art. 13 alin. (1) din Legea nr. 570/2004 nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele stabilite de Legea fundamentală. Cât privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 136 alin. (2) și (4) din Constituție, arată că textul de lege criticat nu conține norme contrare acestor dispoziții constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 570/2004 privind unele măsuri pentru privatizarea societăților comerciale filiale de distribuție și furnizare a energiei electrice „Electrica Dobrogea” — S.A. și „Electrica Banat” — S.A., precum și unele măsuri pentru reglementarea activităților societăților comerciale din domeniul distribuției de energie electrică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.198 din 15 decembrie 2004, dispoziții potrivit cărora: *„Bunurile aferente infrastructurii tehnico-edilitare afectate activității de iluminat public, înregistrate în patrimoniul societăților comerciale filiale de distribuție și furnizare a energiei electrice, sunt proprietatea acestora. Folosința acestor bunuri de către un operator autorizat să desfășoare serviciul de iluminat public la nivelul unei unități administrativ-teritoriale se va face prin delimitare patrimonial-contabilă, în scopul determinării tarifelor stabilite prin regulamentele Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală, în termenii și în condițiile negociate direct de către operatorul autorizat cu proprietarul acestor bunuri.”*

În opinia autorului excepției dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 44 și art. 136 alin. (2) și (4) din Constituție, conform cărora:

— Art. 44: *„(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.

(5) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(6) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(7) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(8) Averele dobândite licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(9) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.”

— Art. 136 alin. (2) și (4): *„(2) Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale. [...]*

(4) Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că esența criticilor formulate împotriva art. 13 alin. (1) din Legea nr. 570/2004 vizează, în fapt, existența unui pretins „transfer abuziv” de bunuri din proprietatea publică în proprietatea privată. Astfel, autorul excepției consideră că acest text de lege dispune trecerea în proprietatea societăților comerciale a unor bunuri care, potrivit art. 3 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2003 privind organizarea și funcționarea serviciilor de iluminat public, aprobată prin Legea nr. 475/2003, aparțin proprietății publice a unităților administrativ-teritoriale.

Analizând aceste susțineri, Curtea constată că bunurile vizate de textul de lege criticat nu intră în categoria celor nominalizate în art. 136 alin. (3) din Constituție, care *„fac obiectul exclusiv al proprietății publice”*. Prin urmare, statul, prin autoritatea sa legiuitoare, poate dispune în privința încadrării acestora în proprietatea publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, în privința modificării regimului lor juridic, chiar și în privința înstrăinării lor. Asemenea acte legislative de dispoziție nu contravin prevederilor constituționale care consacră principiul garantării și ocrotirii proprietății publice.

În situația supusă controlului Curții, legiitorul, în limitele cadrului constituțional, a prevăzut în art. 3 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2003 că sistemele de iluminat public aparțin proprietății publice a unităților administrativ-teritoriale. În același timp, prin cea de-a doua teză a textului de lege amintit a precizat că de la această regulă pot fi instituite, prin lege, excepții. Una dintre aceste excepții o reprezintă chiar dispozițiile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 570/2004, care constituie obiectul excepției de neconstituționalitate. Această concluzie este confirmată și de dispozițiile alin. (2) al aceluiași articol, potrivit căruia *„Bunurile aferente infrastructurii tehnico-edilitare afectate activității de iluminat public, altele decât cele prevăzute la alin. (1), urmează regimul proprietății stabilit la art. 3 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2003 privind organizarea și funcționarea serviciilor de iluminat public, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 475/2003, cu modificările și completările ulterioare”*.

Așa fiind, Curtea constată că prevederile legale criticate nu aduc atingere garanțiilor constituționale ale dreptului de proprietate publică consacrate în art. 136 alin. (2) și (4).

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 44 din Constituție, Curtea observă că aceste dispoziții constituționale nu au incidență în cauză, întrucât punctul de vedere susținut de autorul excepției tinde la protejarea proprietății publice, iar nu a celei private.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 570/2004 privind unele măsuri pentru privatizarea societăților comerciale filiale de distribuție și furnizare a energiei electrice „Electrica Dobrogea” — S.A. și „Electrica Banat” — S.A., precum și unele măsuri pentru reglementarea activităților societăților comerciale din domeniul distribuției de energie electrică, excepție ridicată de Municipiul Medgidia, prin primar, în Dosarul nr. 279/COM/2005 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 590

din 8 noiembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Comisia locală de aplicare a Legii fondului funciar nr. 18/1991 a comunei Blejoi, județul Prahova, în Dosarul nr. 3.026/2004 al Judecătoria Ploiești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Astfel, în ceea ce privește dispozițiile art. 167 alin. 1 din Codul de

procedură civilă, apreciază că acestea nu contravin principiului egalității în drepturi, întrucât reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare. Textul de lege criticat este în deplină concordanță și cu prevederile art. 21 din Constituție, iar cât privește prevederile art. 11 alin. (2) raportate la art. 20 alin. (1) din Legea fundamentală, apreciază că acestea nu au relevanță în soluționarea cauzei. Așa fiind, critica de neconstituționalitate a art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

Referitor la dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, Ministerul Public consideră că excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții este inadmisibilă, întrucât nu au legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 aprilie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 3.026/2004, **Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.** Excepția

a fost ridicată de Comisia locală de aplicare a Legii fondului funciar nr. 18/1991 a comunei Blejoi, județul Prahova, într-o cauză civilă având ca obiect daune interese.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 167 alin. 1 încalcă prevederile art. 16 alin. (1), art. 11 alin. (2) raportat la art. 20 alin. (1), precum și art. 21 alin. (3) din Constituție, în măsura în care acordă instanței de judecată posibilitatea de a cenzura, sub aspectul utilității și concludenței, cererea în probațiune formulată de o parte litigantă, într-o anumită procedură judiciară, pentru administrarea de probe, în vederea apărării poziției sale procesuale și a drepturilor sale substanțiale ce formează obiectul cauzei deduse judecării. De asemenea, în opinia autorului excepției, dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 sunt neconstituționale, deoarece conferă instanței judecătorești, în fața căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate, posibilitatea de a cenzura sesizarea Curții Constituționale, îngrijind astfel exercitarea controlului de constituționalitate.

Judecătoria Ploiești consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens apreciază că dispozițiile art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care dau posibilitatea judecătorului să aprecieze asupra pertinentei și concludenței sau utilității probelor propuse de părți în dovedirea pretențiilor acestora, nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, întrucât nu poate fi lăsată la latitudinea părților administrarea probelor în procesul civil, fără intervenția judecătorului desemnat în soluționarea cauzei. În ceea ce privește neconstituționalitatea art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, instanța apreciază că determinarea caracterului admisibil sau inadmisibil al unei cereri reprezintă atributul instanței judecătorești. De altfel, încheierea prin care se respinge cererea de sesizare a Curții Constituționale poate fi atacată cu recurs, asigurându-se în acest mod verificarea legalității și temeiniciei încheierii respective.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că, în ceea ce privește art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât nu se poate vorbi despre încălcarea principiului egalității, atât timp cât dispoziția criticată este aplicabilă în cazul oricăreia dintre părțile din proces. De asemenea, nu se poate susține nici restrângerea liberului acces la justiție, părțile având posibilitatea să propună, prin cererea de chemare în judecată, prin întâmpinare sau, după caz, la prima zi de înfățișare, orice probă pe care o consideră necesară.

Referitor la susținerea privind înfrângerea art. 11 alin. (2) raportat la art. 20 din Constituție, arată că autorul excepției nu argumentează în ce fel este încălcat principiul referitor la preemțiunea reglementărilor internaționale asupra dreptului intern. De altfel, Guvernul apreciază că majoritatea aspectelor invocate de autorul excepției nu se pot încadra într-o critică de neconstituționalitate, ci vizează aspecte ce țin de modul în care instanța a aplicat legea în cauza respectivă.

Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, aceste dispoziții legale se referă la procedura de soluționare a excepțiilor de neconstituționalitate, astfel încât nu au legătură cu soluționarea litigiului dintre părți. Ca atare, sub acest aspect, excepția este inadmisibilă.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens arată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate a art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă față de art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare. În ceea ce privește contrarietatea art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 cu prevederile art. 142 alin. (1) și art. 146 lit. d) din Constituție, Avocatul Poporului arată că instituirea cazurilor de inadmisibilitate a unei excepții nu contravine nici unei dispoziții constituționale și nu este de natură să conducă la ideea că, prin aceasta, instanța care judecă fondul se substituie, sub acoperirea unei dispoziții legale, Curții Constituționale. În susținerea acestui punct de vedere, este invocată jurisprudența instanței de contencios constituțional, și anume Decizia nr. 375/2003. În final, apreciază că prevederile art. 11 alin. (2) raportate la art. 20 alin. (1) din Constituție nu au relevanță în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă și cele ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind

organizarea și funcționarea Curții Constituționale, care au următorul conținut:

— Art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă:

„Dovezile se pot încuviința numai dacă instanța socotește că ele pot să aducă dezlegarea pricinii, afară de cazul când ar fi primejdie ca ele să se piardă prin întârziere.”;

— Art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992:

„Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale, încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.”

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1), art. 11 alin. (2) raportat la art. 20 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 142 alin. (1) și art. 146 lit. d) din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— Art. 11 alin. (2): *„Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.”;*

— Art. 20 alin. (1): *„Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.”;*

— Art. 21 alin. (3): *„Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.”;*

— Art. 142 alin. (1): *„Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției.”;*

— Art. 146 lit. d): *„Curtea Constituțională are următoarele atribuții: [...]”*

d) hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial; excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată și direct de Avocatul Poporului;”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Comisia locală de aplicare a Legii fondului funciar nr. 18/1991 a comunei Blejoi, județul Prahova, în Dosarul nr. 3.026/2004 al Judecătoriei Ploiești.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de același autor în același dosar. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 noiembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în ceea ce privește competența recunoscută instanței de a hotărî asupra admisibilității unei probe, în funcție de relevanța și concluziile sale, aceasta este un corolar firesc și necesar al învestirii sale cu soluționarea cauzei pe care este ținută să o finalizeze printr-o hotărâre legală și temeinică. Dincolo de rațiunile care impun și justifică o atare prerogativă, consacarea ei nu relevă însă nici un fel de neconstituționalitate. Astfel, în absența oricărui criteriu cu valențe discriminatorii, reglementarea în cauză nu contravine art. 16 alin. (1) din Constituție.

În ceea ce privește prevederile art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, Curtea constată că dispozițiile art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă, departe de a aduce atingere dreptului la un proces echitabil, în realitate îi dau expresie, constituind o modalitate eficientă de prevenire și limitare a abuzului de drept în materie. În sfârșit, cu referire la art. 11 alin. (2) raportat la art. 20 alin. (1) din Constituție, invocarea acestuia este lipsită de relevanță, în măsura în care nu a fost evidențiată o prevedere convențională internațională, nepreluată de Constituție, care să fi fost încălcată prin reglementarea criticată. Așa fiind, critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 167 din Codul de procedură civilă, în acest sens fiind Decizia nr. 38 din 6 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 13 martie 2002.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că aceste prevederi legale, care se referă la procedura soluționării excepțiilor de neconstituționalitate, nu au legătură cu soluționarea litigiului dintre părți. În consecință, sub acest aspect, excepția urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 627

din 17 noiembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 teza a doua și art. 160⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dan Vasile Dobocan în Dosarul nr. 1.928/2005 al Tribunalului Bihor — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 654 D/2005, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Gheorghe Păcurar în Dosarul nr. 1.929/2005 al Tribunalului Bihor — Secția penală. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 654 D/2005 la Dosarul nr. 653 D/2005, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie și apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 19 aprilie 2005, pronunțate în dosarele nr. 1.928/2005 și nr. 1.929/2005, **Tribunalul Bihor — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 teza a doua și art. 160⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Dan Vasile Dobocan și, respectiv, Gheorghe Păcurar în dosarele menționate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile 160² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală, care prevăd condițiile în care poate fi

acordată liberarea provizorie sub control judiciar, sunt contrare art. 23 alin. (10) din Constituție, în conformitate cu care „*Persoana arestată preventiv are dreptul să ceară punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauțiune*“, fără să se impună condiția ca, în cazul infracțiunilor intenționate, legea să prevadă pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii care nu depășește 12 ani. Se mai arată că dispozițiile criticate „înlătură posibilitatea instanței de a verifica, chiar sumar, temeinicia încadrării juridice a faptei pentru care este cercetată persoana arestată preventiv“ și că în acest fel se „înlătură dreptul constituțional al persoanei arestate preventiv de a solicita liberarea provizorie“.

Tribunalul Bihor — Secția penală apreciază că excepția este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile constituționale prevăd dreptul persoanei arestate preventiv de a cere punerea sa în libertate provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune, însă este atributul legiuitorului să stabilească condițiile în care aceste măsuri pot fi luate. Persoana arestată poate să ceară liberarea provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune, însă luarea acestei măsuri se face în cazurile prevăzute de lege, cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată. Se arată că dreptul constituțional de a cere punerea în libertate nu poate fi exercitat decât în condițiile legii, potrivit regulilor de procedură penală. Pe de altă parte, prevederile art. 53 alin. (1) din Constituție stabilesc că exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, printre altele, pentru desfășurarea instrucției penale. Se menționează, totodată, că în acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin deciziile nr. 92 din 11 mai 2000, nr. 15 din 18 ianuarie 2001, nr. 41 din 7 februarie 2002 și nr. 36 din 29 ianuarie 2004, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 25 iulie 2000, nr. 167 din 2 aprilie 2001, nr. 144 din 25 februarie 2002 și, respectiv, nr. 130 din 13 februarie 2004.

Avocatul Poporului consideră, de asemenea, că excepția este neîntemeiată, întrucât dreptul persoanei arestate de a cere punerea în libertate provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune nu se realizează decât în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală, care arată în ce condiții poate fi luată această măsură.

Restrângerea exercițiului acestui drept se face în baza prevederilor art. 53 din Constituție, care impun necesitatea asigurării instrucției penale. Prin urmare, interzicerea liberării provizorii sub control judiciar sau pe cauțiune a arestaților care au săvârșit infracțiuni intenționate sancționate cu închisoare ce depășește 12 ani sau care sunt recidiviști se face în scopul bunei funcționări a procesului penal.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2) ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Prin încheierile din 19 aprilie 2005, pronunțate în dosarele nr. 1.928/2005 și nr. 1.929/2005, Tribunalul Bihor — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 teza a doua și art. 160⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, însă din examinarea cererilor scrise, prin care autorii acestora au ridicat excepția, Curtea constată că obiectul excepției îl constituie, în realitate, numai dispozițiile alin. 1 teza a doua al art. 160² din Codul de procedură penală, iar nu și cele ale art. 160⁴ alin. 1, cum, din eroare, se menționează în încheierile de sesizare.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Liberarea provizorie sub control judiciar se poate acorda în cazul [...] infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii ce nu depășește 12 ani.*”

Aceste dispoziții sunt considerate de autorii excepției ca fiind contrare prevederilor constituționale cuprinse în art. 23

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dan Vasile Dobocan în Dosarul nr. 1.928/2005 al Tribunalului Bihor — Secția penală și de Gheorghe Păcurar în Dosarul nr. 1.929/2005 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 noiembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

alin. (10), conform căroră „*Persoana arestată preventiv are dreptul să ceară punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauțiune.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează să fie respinsă.

Textul de lege criticat (art. 160² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală) nu contravine art. 23 alin. (10) din Constituție, deoarece nu împiedică persoana arestată preventiv să ceară punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauțiune. Acest drept îi este, de altfel, recunoscut inculpatului arestat preventiv prin art. 160¹ din același cod, care prevede că „*În tot cursul procesului penal inculpatul arestat preventiv poate cere punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauțiune.*” Condițiile de acordare a acestei liberări provizorii sub control judiciar sunt stabilite însă de art. 160² din Codul de procedură penală, în temeiul dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căroră „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt stabilite numai prin lege*”, și, prin urmare, sunt conforme Constituției. Dreptul de a cere luarea unei asemenea măsuri procesuale se poate exercita numai în condițiile prevăzute de lege, în speță Codul de procedură penală, fiind atributul legiuitorului să le stabilească.

În același sens Curtea Constituțională s-a pronunțat, de altfel, și prin Decizia nr. 36 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 13 februarie 2004, și Decizia nr. 207 din 4 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 25 mai 2004, respingând excepții de neconstituționalitate având ca obiect aceeași dispoziție legală (art. 160² din Codul de procedură penală).

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine o schimbare a jurisprudenței Curții, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind organizarea Reuniunii miniștrilor transporturilor din statele membre ale Organizației Cooperării Economice a Mării Negre (OCEMN) (București, 15 martie 2006), precedată de reuniunea grupului de lucru pentru transporturi al organizației (București, 13—14 martie 2006)**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă organizarea în România a Reuniunii miniștrilor transporturilor din statele membre ale Organizației Cooperării Economice a Mării Negre (OCEMN) (București, 15 martie 2006), precedată de reuniunea grupului de lucru pentru transporturi al organizației (București, 13—14 martie 2006).

Art. 2. — Finanțarea cheltuielilor pentru organizarea manifestărilor prevăzute la art. 1, în sumă totală de

389.411,16 lei (RON), se asigură din prevederile bugetare aprobate Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului pe anul 2006, de la capitolul 84.01 „Transporturi“, titlul „Bunuri și servicii“, cu respectarea prevederilor legale, conform devizului estimativ prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Bodu

București, 29 noiembrie 2005.
Nr. 1.510.

ANEXĂ

DEVIZ ESTIMATIV DE CHELTUIELI

pentru organizarea Reuniunii miniștrilor transporturilor din statele membre ale Organizației Cooperării Economice a Mării Negre (OCEMN) (București, 15 martie 2006), precedată de reuniunea grupului de lucru pentru transporturi al organizației (București, 13—14 martie 2006)

1. Reuniunea la nivel de experți

Cheltuieli de cazare pentru experți: 50 de persoane x 2 noapți x 496,3 lei (RON)/pers./noapte = 49.630 lei (RON)

Cheltuieli zilnice de masă: 70 de persoane x 2 zile x 212,7 lei (RON)/pers./zi = 29.778 lei (RON)

Alte cheltuieli — tratații: 70 de persoane x 2 zile x 28,35 lei (RON)/pers./zi = 3.970,4 lei (RON)

Cheltuieli de transport de la/a aeroport la/de la hotel — în sumă de 10.635 lei (RON)

Cheltuieli pentru închirierea unor săli, echipamente, servicii de traducere și alte cheltuieli legate de organizarea reuniunii — în sumă de 55.408,35 lei (RON)

Total reuniune experți: 149.421,75 lei (RON)

2. Reuniunea ministerială

Cheltuieli de cazare pentru experți: 50 de persoane x 2 noapți x 496,3 lei (RON)/pers./noapte = 49.630 lei (RON)

Cheltuieli de cazare pentru demnitari: 40 de persoane x 2 noapți x 790 lei (RON)/pers./noapte = 56.720 lei (RON)

Cheltuieli zilnice de masă: 80 de persoane x 1 zi x 53,175 lei (RON)/pers./zi = 4.254 lei (RON)

Cheltuieli pentru mese oficiale: 80 de persoane x 1 zi x 212,7 lei (RON)/pers./zi = 17.016 lei (RON)

Alte cheltuieli — tratații: 150 de persoane x 1 zi x 28,36 lei (RON)/pers./zi = 4.254 lei (RON)

Cheltuieli de transport de la/a aeroport la/de la hotel — în sumă de 9.926 lei (RON)

Cheltuieli pentru închirierea și amenajarea unor săli, echipamente, servicii de traducere și alte cheltuieli legate de organizarea reuniunii — în sumă de 98.189,41 lei (RON)

Total reuniune ministerială: 239.989,41 lei (RON)

Total general reuniuni: 389.411,16 lei (RON)

NOTĂ:

În cazul apariției unor evenimente neprevăzute, sumele se pot compensa între acțiunile menționate la pct. 1 și 2

Observații:

• reuniunea grupului de lucru pentru transporturi durează două zile;

• reuniunea ministerială durează o zi.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind aprobarea Regulamentului pentru organizarea
și funcționarea consiliilor de onoare ale ordenelor naționale
Steaua României, Serviciul Credincios și Pentru Merit

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată, și ale art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, aprobată prin Legea nr. 153/2005,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Regulamentul pentru organizarea și funcționarea consiliilor de onoare ale ordenelor naționale *Steaua României, Serviciul Credincios și Pentru Merit*, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

p. Ministrul administrației și internelor,
Mircea Nicu Toader,
 secretar de stat

p. Ministrul apărării naționale,
Marius Bălu,
 secretar de stat

București, 29 noiembrie 2005.
 Nr. 1.511.

ANEXĂ

R E G U L A M E N T
pentru organizarea și funcționarea consiliilor de onoare ale ordenelor naționale
Steaua României, Serviciul Credincios și Pentru Merit

În temeiul dispozițiilor Legii nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare, și al reglementărilor referitoare la reinstituirea ordenelor naționale *Steaua României, Serviciul Credincios și Pentru Merit* se adoptă prezentul regulament.

Art. 1. — (1) Se constituie câte un consiliu de onoare pentru:

- a) Ordinul național *Steaua României*;
- b) Ordinul național *Serviciul Credincios*;
- c) Ordinul național *Pentru Merit*.

(2) Consiliile de onoare ale fiecărui ordin, prevăzute la alin. (1), judecă faptele dezonorante care aduc prejudicii morale cavalerilor ordenelor naționale respective, altele decât faptele penale sancționate cu pedeapsă privativă de libertate prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă.

Art. 2. — (1) Consiliile de onoare sunt formate din 7 membri, după cum urmează:

- a) un membru ales din rândul ordinului în gradul de Cavaler;
- b) un membru ales din rândul ordinului în gradul de Ofițer;

c) un membru ales din rândul ordinului în gradul de Comandor;

d) 2 membri aleși din rândul ordinului în gradul de Mare Ofițer;

e) 2 membri aleși din rândul ordinului în gradul de Mare Cruce.

(2) În cazul cetățeanului român decorat cu Ordinul național *Steaua României* în grad de *Colan*, acesta devine de drept membru al Consiliului de onoare, iar din gradul de Mare Ofițer va fi ales un singur membru.

(3) Președintele Consiliului de onoare este ales membrul cel mai în vârstă dintre membrii din cele două grade superioare, și anume: Mare Cruce sau Mare Ofițer.

(4) În cazul absenței de la ședința Consiliului de onoare a președintelui ales, membrii prezenți vor desemna pentru

ședința respectivă, ca președinte, pe cel mai în vârstă dintre aceștia, având gradul cel mai înalt.

Art. 3. — (1) Membrii consiliilor de onoare sunt aleși pentru un mandat de 5 ani, cu prilejul primei întruniri a cavalerilor ordinului, ce va avea loc de ziua ordinului național respectiv.

(2) Până la alegerea consiliilor de onoare potrivit alin. (1), atribuțiile acestora vor fi exercitate de consilii de onoare numite prin decret al Președintelui României pe o perioadă de 3 ani.

(3) La expirarea mandatului Consiliului de onoare pot fi realeși pentru un nou mandat cel mult 3 dintre membrii vechiului Consiliu de onoare, dintre care cel puțin unul trebuie să provină din cele 3 grade inferioare (Cavaler, Ofițer, Comandor).

(4) În cazul decesului unui membru al Consiliului de onoare, el poate fi înlocuit cu o persoană din același ordin și același grad.

Art. 4. — (1) Consiliile de onoare ale fiecărui ordin judecă și faptele persoanelor decorate cu medalii naționale corespunzătoare ordinelor, situație în care vor fi cooptați în Consiliul de onoare și 2 titulari ai respectivei medalii, care vor avea drept de vot deliberativ.

(2) Nominalizarea celor două persoane va fi făcută prin tragerea la sorți dintre cei cu cea mai mare vechime în distincția respectivă.

Art. 5. — (1) Cavalerii unui ordin național pot semnala Cancelariei Ordinelor atitudini și fapte pe care le consideră dezonorante, comise de alți cavaleri ai respectivului ordin, și care le aduc prejudicii morale și ating demnitatea și onoarea ordinului.

(2) La primirea sesizării Cancelaria Ordinelor va convoca Consiliul de onoare și va invita persoana învinuită, data ședinței urmând a avea loc în cel mult 45 de zile de la data primirii sesizării.

(3) În situația neprezentării persoanei învinuite la termenul fixat de Cancelaria Ordinelor, Consiliul de onoare poate solicita invitarea acesteia la un nou termen sau poate decide judecarea sesizării în lipsă.

(4) În situația când persoana învinuită nu se prezintă la primul termen, Consiliul de onoare solicită un nou termen, care nu poate fi mai mare de 15 zile de la prima reuniune, iar dacă persoana respectivă nu se prezintă nici la al doilea termen, sesizarea se judecă în lipsă.

(5) Consiliul de onoare adoptă hotărâri în prezența majorității membrilor consiliului.

(6) Consiliul de onoare deliberează și decide după cercetarea cazului, însă nu mai târziu de 60 de zile de la prima întrunire.

Art. 6. — (1) Consiliul de onoare adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun. Votul este secret.

(2) Hotărârea Consiliului de onoare, motivată, se comunică Cancelariei Ordinelor, cu propunerea de retragere a decorației sau de respingere a sesizării, după caz.

Art. 7. — Cancelaria Ordinelor ia act de hotărârea Consiliului de onoare și înaintează Președintelui României, spre aprobare, proiectul decretului privind retragerea ordinului național sau a medaliei respective.

Art. 8. — (1) După publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a decretului de retragere a ordinului național sau a medaliei, Cancelaria Ordinelor va solicita persoanei căreia i s-a retras decorația să înapoieze însemnul împreună cu brevetul respectiv, solicitând pentru aceasta, dacă este cazul, și sprijinul organelor de ordine.

(2) Cancelaria Ordinelor va comunica în scris membrilor Consiliului de onoare radierea din evidența ordinului respectiv a persoanei căreia i s-a retras decorația.

Art. 9. — (1) Cheltuielile făcute pentru deplasare, cazare, diurnă și altele asemenea, necesare pentru desfășurarea ședințelor de lucru ale consiliilor de onoare, se asigură din bugetul Administrației Prezidențiale. Prin grija Cancelariei Ordinelor se va asigura spațiul de lucru necesar pentru membrii consiliilor de onoare, de regulă, la Palatul Cotroceni.

(2) Cancelaria Ordinelor va ține în câte un dosar special, separat pentru fiecare ordin, procesele-verbale pentru constituirea consiliilor de onoare, realegerea membrilor acestora, sesizările primite, convocările trimise, materialele ședințelor și hotărârile luate în cadrul fiecărei ședințe.

Art. 10. — (1) La ședințele de lucru ale consiliilor de onoare poate participa fără drept de vot, în calitate de șef al tuturor ordinelor, Președintele României.

(2) La ședințele de lucru ale consiliilor de onoare participă fără drept de vot cancelarul ordinelor sau altă persoană desemnată de acesta.

(3) Lucrările de secretariat ale consiliilor de onoare se asigură de Cancelaria Ordinelor.

Art. 11. — Dispozițiile prezentului regulament se completează cu prevederile Legii nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

privind aprobarea Ghidului de identificare a elementelor de infrastructură critică din economie

În baza Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul național de management al situațiilor de urgență, aprobată și modificată prin Legea nr. 15/2005, și a Protocolului general de organizare și funcționare a Sistemului național de prevenire și combatere a terorismului, aprobat de Consiliul Suprem de Apărare a Țării,

pentru determinarea elementelor de infrastructură critică din economie, care reprezintă o categorie de elemente de importanță deosebită pentru aceasta,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei și comerțului emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă Ghidul de identificare a elementelor de infrastructură critică din economie, prevăzut în anexa la prezentul ordin.

(2) Selecția elementelor de infrastructură critică din economie se face de către agenții economici implicați.

Art. 2. — Ghidul prevăzut la art. 1 se completează sau

se actualizează cu alte elemente de selecție, în funcție de situații specifice concrete semnalate de agenții economici sau de alte instituții implicate, la propunerea structurii de securitate din cadrul Ministerului Economiei și Comerțului.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și comerțului,
Codruț Ioan Șereș

București, 22 noiembrie 2005.
Nr. 660.

ANEXĂ

GHID DE IDENTIFICARE a elementelor de infrastructură critică din economie

I. CADRUL GENERAL

În cadrul economiei naționale se disting categorii de obiective de importanță deosebită, reglementate de legislația în vigoare, respectiv:

— obiective de importanță deosebită pentru apărarea țării;

— obiective de importanță deosebită pentru activitatea statului;

— obiective de importanță deosebită pentru economie.

Altă categorie de obiective de importanță deosebită pentru economie este cea a elementelor de infrastructură critică, ce urmează a fi stabilite la nivelul fiecărui agent economic, cu luarea măsurilor de protecție cerute de lege, în baza criteriilor de selecție prevăzute mai jos și a ghidului de identificare a acestora.

Criteriile de selecție a elementelor de infrastructură critică din economie definesc acele entități economice funcționale care oferă produse/bunuri și servicii de utilitate publică, vitale pentru societate, a căror distrugere, degradare ori aducere în stare de nefuncționalitate produce efecte negative majore asupra populației, mediului și securității economice la nivel național sau zonal.

II. CRITERII DE SELECȚIE A ELEMENTELOR DE INFRASTRUCTURĂ CRITICĂ DIN ECONOMIE

A. Elemente care prin nefuncționalitate produc impact major asupra populației și economiei:

— elemente materiale: construcții, echipamente, instalații, mijloace de transport;

— elemente organizaționale: rețele și sisteme de transport și telecomunicații, sisteme energetice, de aprovizionare, de conducere;

— elemente informaționale: date, informații, circuite, fluxuri, tehnici, proceduri cu caracter industrial.

B. Structuri vitale care, prin imposibilitatea agentului economic de a-și exercita funcțiunile, provoacă discontinuități:

— sisteme energetice de producere, transport, distribuție;

— obiective și instalații nucleare;

— sisteme informatice și de telecomunicații;

— sisteme de extracție, prelucrare, depozitare și transport al petrolului, gazelor și altor resurse de energie;

— sisteme majore de aprovizionare cu apă;

— valori și utilități publice de interes pentru economie, care asigură susținerea componentelor securității naționale.

C. Puncte critice în cadrul agenților economici, elemente care pot determina:

- disfuncții;
- vulnerabilități;
- factori de risc;
- amenințări;
- stări de pericol;
- agresiuni.

D. Cauze de apariție a unor situații de urgență asupra elementelor de infrastructură economică:

- incidente;
- accidente;
- acțiuni agresive ale unor entități interne sau externe.

III. ELEMENTE DE INFRASTRUCTURĂ CRITICĂ DIN ECONOMIE

A. Domeniul producției de apărare

1. Depozite uzinale de: armament, muniție și tehnică militară, substanțe pirotehnice, explozivi, substanțe toxice periculoase sau cu dublă utilizare
2. Depozite-stoc pentru pulberi și explozivi ale rezervei de mobilizare
3. Poligoane pentru încercarea munițiilor, armamentului sau tehnicii militare
4. Capacități de producție pentru apărare, definite conform legii
5. Secții/stații de încărcări pulberi și substanțe pirotehnice pentru elemente de muniție
6. Ateliere (laboratoare) de cercetare-proiectare pentru produse militare sau cu dublă utilizare

B. Domeniul producției industriale

1. Instalații pentru electroliza plumbului, cu capacități de peste 30.000 t/an
2. Furnale cu volum peste 1.500 m³
3. Baterii de cocsificare cu capacități de peste 40.000 t/an
4. Instalații producătoare de substanțe chimice periculoase din domeniul chimie-petrochimie și depozite pentru acestea
5. Convertizoare și cuptoare electrice pentru elaborarea oțelului, cu o capacitate de peste 50 t/șarjă

C. Domeniul energie

1. Obiective energetice — stații, linii, posturi —, a căror indisponibilitate conduce la avarii de sistem
2. Stații electrice și posturi de transformare cu puteri instalate mai mari de 100 MVA
3. Stații și linii de evacuare a puterii instalate din centralele electrice de peste 800 MVA
4. Stații și posturi de transformare care alimentează:
 - consumatori/echipamente/installații la care întreruperea alimentării cu energie electrică peste o durată critică determinată poate conduce la explozii, incendii, distrugerii sau accidente majore cu victime umane;
 - servicii de trafic aerian, naval și feroviar care asigură siguranța în circulație;
 - sedii ale administrației publice centrale și locale;
 - unități ale forțelor Sistemului național de apărare.

5. Zone de siguranță și de protecție energetică
6. Culoare de trecere/funcționare a magistrelor energetice
7. Obiective energetice care participă la operațiuni specifice de reluare a activităților întrerupte temporar și de restaurare după evenimente deosebite — situații de urgență/managementul crizelor, calamități, accidente etc.
8. Obiective energetice supuse unor cerințe privind disponibilitatea, datorate unor condiții speciale impuse de reglementări internaționale (stații de interconexiune etc.)
9. Linii și stații electrice de alimentare a marilor aglomerări urbane
10. Obiective energetice de alimentare a unor consumatori economici, care prin nefuncționare pot produce efecte economice, sociale sau ecologice majore
11. Sedii ale dispeceratelor pentru conducerea Sistemului energetic național
12. Instalații de producere, stocare și utilizare a hidrogenului necesar centralelor cu puteri instalate mai mari de 100 MW
13. Rezervoare de stocare a combustibililor lichizi, cu capacități mai mari de 100 t
14. Rezervoare de stocare — depozite de reactivi chimici și periculoși: acid clorhidric, hidroxid de sodiu, hidrat de hidrozină, cianuri etc., cu capacități mai mari de 10 t
15. Stații de reglare-măsurare a gazelor naturale, de interes zonal sau național
16. Sala mașinilor, sala cazanelor, camera de comandă, dispecerate permanente pentru centrale termoelectrice cu puteri instalate mai mari de 100 MW
17. Stații hidrotehnice de alimentare/distribuție pentru centrale termoelectrice, care deservește reactoare pentru fabricarea de apă grea (capacități instalate mai mari de 50 MW)
18. Instalații de ardere — cazane cu capacități mai mari de 400 t abur/oră
19. Rezervoare de presiune ridicată pentru gaz lichefiat, gazolină și etan
20. Traversări aeriene și subtraversări ale conductelor magistrale de transport de țiței, gazolină și etan
21. Centrale nucleare electrice, indiferent de putere, cu utilitățile aferente
22. Unități producătoare de combustibili nucleari, inclusiv apă grea, cu utilitățile aferente, indiferent de cantitate
23. Stații de expediție pentru substanțe radioactive sau substanțe chimice periculoase
24. Baraje ce creează acumulări cu volume de apă mai mari de 20 milioane m³
25. Conducte, galerii de aducțiune sau de fugă, care prin avariere descarcă debite mai mari de 100 m³/sec.
26. Centrale hidroelectrice cu puteri instalate mai mari de 100 MW
27. Ecluze de navigație pe fluvii
28. Instalații specifice de producție, rafinare petrol și produse petrochimice
29. Stații centrale (parcuri) de colectare, depozitare și distribuție a țițeiului, produselor petroliere, gazolinei,

etanului, condensatului, amoniacului, metanolului, acrilonitrilului, oxidului de etilenă

30. Conducte pentru transportul țițeiului și produselor petroliere de mare capacitate (mai mare de 100.000 t/lună)

31. Platforme de foraj și producție, conducte marine și submarine pentru transportul țițeiului și gazelor

32. Rezervoare de depozitare a țițeiului, produselor petroliere, cu capacități mai mari de 30.000 m³

33. Instalații petroliere de încărcare-descărcare cu capacități de derulare cuprinse între 200 și 1.000 t/oră

34. Stații de reglare-măsurare a debitului de gaze mai mare de 1.000.000 m³/zi

35. Depozite de înmagazinare subterană a gazelor naturale, cu capacități mai mari de 50 milioane m³

36. Depozite de primire, depozitare și expediere a produselor petroliere pentru import, export și tranzit

37. Capacități de producție (obiective) energetice prin care se derulează obligații ale statului român în relații economice cu alte state

38. Obiective prin care se vehiculează, în perioada sezonului rece, debite de gaze naturale mai mari de 10 milioane m³/zi din depozite subterane sau din alte surse

39. Obiective locale prin care se livrează debite de gaze naturale incluse în cuantumul de consum al zonei acoperite de obiectiv, mai mari de 5 milioane m³/zi.

D. Domeniul resurselor minerale

1. Depozite pentru materiale explozive și substanțe chimice periculoase

2. Stații de aeraj general al minelor

3. Construcții miniere speciale destinate accesului în subteran

4. Tunele pentru transport minier.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 065116